

Domen om att utföra Rakaatayn före Maghrib

Den Permanenta Kommittén för Islamisk Forskning och Fatwor, Imam Abd al-Rauf al-Manawi, al-Allama Muhammed ibn Ali ibn Adam al-Ithyubi, Imam Abd al-Aziz ibn Baz, Imam Muhammed Nasir al-Din al-Albani

Bevis till stöd för att utföra två rakaah Sunnah-bön före Maghrib-bönen.

[F]: Vi har hört talas om två rakaah (böneenheter) som utförs före Maghrib. Ska dessa rakaah bes eller överges? Anses de vara från Sunnah?

[S]: Det bekräftades autentiskt att Profeten ﷺ sade:

"Be två rakaah före Maghrib, be två rakaah före Maghrib, be två rakaah före Maghrib." Sedan sade han "för den som vill"

så att folk inte skulle anta att dess utförande var Sunnah. ^[1]

Det berättades också med auktoritet från Anas (må Allah vara nöjd med honom) som sade: *"När muadhdhin ropade adhan brukade några av följeslagarna genast gå till pelarna i masjid (för att ta som sutrah för att utföra dessa två rakaah), till den grad att Profeten ﷺ brukade komma på*

Domen om att utföra Rakaatayn före Maghrib

dem i det tillståndet. De brukade be två rakaah före Maghrib trots att det (nästan) inte fanns någon tid mellan adhan och iqaman.” [2]

I Muslims berättelse sade han (må Allah vara nöjd med honom): *”När vi var i Madinah, om muadhhdhin ropade adhan för Salat al-Maghrib, samlades de (några av följeslagarna) genast vid pelarna och bad två rakaah. Till den grad att en främling trädde in i masjid och antog att den (kongregationella) salah redan hade utförts på grund av det stora antalet människor som utförde dessa två rakaah.” [3] [4]*

Angående den ovannämnda hadithen: *”Be två rakaah före Maghrib”*, förklarar Abd al-Rauf al-Manawi:

Han ﷺ upprepade detta befallning tre gånger för att ge en mer utförlig bekräftelse. Sedan, tredje gången utfärdade han befallningen med förbehållet *”för den som vill”*, ogillande att folk skulle anta att dessa två rakaah är obligatoriska.

Al-Qadhi (Iyad) sade: *”Befallningens uppenbara natur indikerar inte skyldighet, utan snarare avsåg han med detta att utförandet av dessa två rakaah borde betraktas som överbordigt; valet att be dem kan återlämnas till varje ansvarsfull vuxen muslim som indikeras av hans ﷺ tillkoppling av valet att utföra det på fri vilja. Detta gjordes av rädsla för att man kan tolka befallningen bokstavigt, särskilt eftersom han ﷺ upprepade befallningen tre gånger.”*

Ordet 'Sunnah' i islamisk rättslära kan syfta på det som är obligatoriskt som i de lärdes uttalande: *”Omskärrelse är från Sunnah.”*

Vi kan förstå från denna hadith att utförandet av dessa två rakaah före Maghrib är lagstiftat, även om dess utförande bör betraktas som överbordigt enligt den mest korrekta synen i denna fråga. De anses vara bland de föreskrivna Sunnah att utföras, men är inte bland de muakad (tolv bekräftade, dagliga Sunnah). De kan liknas vid att be två rakaah före Isha, bevisade av den övergripande hadithen: *”Det finns salah mellan varje två rop” [5]* — det vill säga varje adhan och iqama. [6]

Muhammed ibn Ali ibn Adam al-Ithyubi sade:

Resultatet av att diskutera denna fråga har bevisat att den korrekta åsikten innehas av dem som hävdar att dessa två överbordiga rakaah före Maghrib är rekommenderade (mustahabb) som bevisas av de ovannämnda autentiska ahadith som indikerar detta ganska explicit.

Domen om att utföra Rakaatayn före Maghrib

Vad gäller påståendet att utförandet av dessa två rakaah har upphävts är det falskt. Förutom detta kan ogillandet för deras utförande som berättades från några av de fromma förfäderna tolkas som att dessa autentiska berättelser aldrig nådde dem, eller att de tolkade dem annorlunda. Trots detta är uttalandet eller handlingarna från någon person inte i sig en giltig form av bevis, utom det som kan tillskrivas Allahs Sändebud ﷺ, om vilken Allah säger:

"Och följ honom så att ni kan bli vägleda." (Al-Araf, 7:158)

"Om ni lyder honom, ska ni vara på rätt vägledning." (Nur, 24:54)

"Och vad Sändebudet (Muhammed ﷺ) ger er, ta det, och vad han förbjuder er, avhåll er (från det)." (Al-Hashr, 59:7) [7]

Imam Abd al-Aziz ibn Baz sade:

Dessa två rakaah är bekräftade i Sunnah från hans ﷺ uttalanden och från hans tysta godkännande av sina följeslagare som han ﷺ såg utföra dem. Vad gäller berättelserna som påstår att han ﷺ själv faktiskt utförde dessa två rakaah före Maghrib är detta ett omtvistat påstående trots att Ibn Hibban klassade sådana ahadith som autentiska. [8] [9]

Imam Muhammed Nasir al-Din al-Albani sade:

Det är rekommenderat att be Maghrib så snart dess tid börjar, innan stjärnorna dyker upp på himlen, som bevisas av hans ﷺ uttalande: *"Min ummah kommer att förbli på godhet — eller på sin naturliga, oförändrade disposition från Allah — så länge de avhåller sig från att fördröja utförandet av Maghrib tills stjärnorna uppträder."* [10]

Denna omedelbarhet motsätter på intet sätt Sunnah om att utföra två rakaah före Maghrib eftersom de autentiskt bekräftats från hans ﷺ uttalanden och tysta godkännande.

[Efter att ha nämnt de ovannämnda berättelserna och hadithen om Anas] sades det sedan till Anas (må Allah vara nöjd med honom): *"Bad Profeten ﷺ själv dessa två rakaah före Maghrib?"* Han (må Allah vara nöjd med honom) svarade: *"Han brukade observera oss utföra dem, men befallde*

oss aldrig och förbjöd oss aldrig.” [11]

Vad gäller den ensamma berättelsen nämnd av Abu Dawud i vilken Ibn Umar (må Allah vara nöjd med honom) tillfrågades om dessa två rakaah och svarade: *”Jag såg ingen — under Allahs Sändebuds ﷺ tid — som någonsin bad dem” [12]* — förnekar han (må Allah vara nöjd med honom) här deras utförande. I islamisk rättslära ges bekräftande berättelser företräde framför förnekelse. Förutom detta är denna berättelse inte jämförbar med de ovannämnda vad gäller autenticitet.

Faktum är att vid återvändandet till al-Muhalla bekantade jag mig med Ibn Hazms uttalande angående Ibn Umars hadith: *”Den är inte autentisk eftersom den berättades från Abu Shuayb eller Shuayb och vi känner inte till vem denna person är.” [13]*

Slutnoter:

- [1] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 54-5 och Muslim: 838.
- [2] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 154.
- [3] Autentisk: berättad av Muslim: 837.
- [4] Källa: Fatawa al-Lajnah al-Daimah 7:254-5.
- [5] Autentisk: berättad av al-Bukhari: 627 och Muslim: 838.
- [6] Källa: Fayd al-Qadir 4:202.
- [7] Källa: Dhakhirat al-Uqba 8:379.
- [8] Svag: Sahih ibn Hibban: 3955. Denna hadith klassades som svag av Shaikh al-Albani i Silsilah al-Ahadith al-Daifah: 5662.
- [9] Källa: Fatawa Nur ala al-Darb 11:25-6.
- [10] Autentisk med korroboration: berättad av al-Tabarani i al-Kabir: 4083 och klassad som autentisk av Shaikh al-Albani i hans kommentar till al-Tabarani: 365. Se al-Thamar al-Mustattab 1:60.
- [11] Autentisk: berättad av Muslim: 836.
- [12] Svag: berättad av Abu Dawud: 202 och klassad som svag av Shaikh al-Albani i Daif Abi Dawud 2:48.
- [13] Källa: Jamii Turath al-Allama al-Albani 2:193.

Sammanställd och översatt av: Bilal abu Omar

